

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/67/2023
Identifikačné číslo spisu:	2319204761
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2319204761.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej v spore žalobcu Generali Česká pojišťovna a.s., Česká republika, 110 00 Praha 1, Nové Město, Spálená 75/16, IČO: 452 72 956, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom Generali Poist'ovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 54 228 573, zastúpeného advokátskou kanceláriou AK Balara, s. r. o., Bratislava, Mostová 2, IČO: 36 858 528, proti žalovanému H. I., narodenému XX. Z. XXXX, I. XXX, zastúpenému advokátom JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, Šaľa, Jarmočná 2264/3, o 6.924,35 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/54/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. marca 2022 sp. zn. 26Co/8/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu z a m i e t a.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 6. októbra 2020 č. k. 17C/54/2019-112 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 6.924,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 23. októbra 2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok), žalobkyni priznal voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške rozhodne samostatným uznesením (druhý výrok).

1.1. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník O. z. (ďalej len „O. z.“); § 12 ods. 1 písm. e) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPZP“); § 64 ods.1 písm. d), § 66 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoCP“); § 125 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej len „T. z.“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z., s poukazom na procesné ust. § 151, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového

poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

1.2. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 21. septembra 2016 bola v systéme žalobcu zaevidovaná dopravná nehoda zo dňa 16. septembra 2016, a to pod č. 6401015753. Došlo k nej tak, že žalovaný ako vodič poisteného motorového vozidla na ceste medzi obcou Vlčany a mestom Šaľa narazil do motorového vozidla AUDI A5 Sportback s EVČ: G. XXX P. (ďalej len „poškodené motorové vozidlo“) odbočujúceho doľava, čím došlo k jeho poškodeniu. Vlastníkom poškodeného motorového vozidla bola v čase dopravnej nehody K. Z. L., F.: XXXXXXXX, G. (ďalej len „poškodená“). Zo záznamu o dopravnej nehode zo dňa 16. septembra 2016 súd prvej inštancie zistil, že vinníkom dopravnej nehody bol žalovaný. K dopravnej nehode nebola privolaná polícia. Uvedené zistenia sú nesporné. Poškodená si náhradu škody na poškodenom motorovom vozidle uplatnila u žalobkyne z poistnej zmluvy. Po nahlásení poistnej udalosti žalobca vykonal šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Poistné plnenie vyčíslené na sumu 6.924,35 eur bolo dňa 8. novembra 2016 poukázané na bankový účet určený poškodenou. Z uvedeného je zrejmé, že sa podľa § 64 ods. 1 písm. d) ZoCP ide o dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k vzniku hmotnej škody vo výške prevyšujúcej jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona (jedenaplnásobok väčšej škody je 3.990 eur). Žalovaný nerozporel výšku škody vzniknutej na vozidle poškodenej, rozporoval len to, že si myslel, že výška vzniknutej škody neodôvodňuje privolanie polície na miesto nehody. K námietke žalovaného, že nie je odborníkom na posúdenie výšky škody na vozidle súd prvej inštancie poukázal na to, že ZoCP v ustanovení §-u 64 ods. 1 písm. d) v spojení s povinnosťou podľa § 66 ods. 2 písm. a) nestanovuje výnimky z povinnosti nahlásiť dopravnú nehodu policajtom, a to ani s poukazom na odborné vzdelanie účastníka dopravnej nehody či jeho skúsenosti a schopnosť odhadnúť výšku škody. Táto povinnosť je stanovená pre všetkých účastníkov cestnej premávky bez výnimky. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že berúc do úvahy len samotný typ a vek poškodeného vozidla, aj za predpokladu, že si účastníci nehody neboli vedomí presnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, bolo potrebné vychádzať zo všeobecne známej skutočnosti, že motorové vozidlá značky AUDI patria do kategórie luxusnejších vozidiel s vyššou kúpnu cenou, a preto účastníci dopravnej nehody mali a mohli predpokladať, že oprava takého motorového vozidla nebude lacnou záležitosťou. To, že výška škody na poškodenom motorovom vozidle zrejme prevýši sumu 3.990 eur mohli účastníci nehody usúdiť aj na podklade už na prvý pohľad viditeľných rozsiahlych poškodení motorového vozidla. Samotní účastníci rozpoznali voľným okom poškodenie celej ľavej a ľavej zadnej strany poškodeného motorového vozidla, čo potvrdili vlastnoručnými podpismi v správe o nehode, ktorú vypísali na mieste dopravnej nehody. Žalovaný sa teda evidentne bezdôvodne spoliehal na opravu poškodeného vozidla za sumu nižšiu ako 3.990 eur, a preto si nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 66 ods. 2 písm. a) ZoCP. Súd prvej inštancie nemohol vziať argumenty žalovaného, prečo tak urobil, do úvahy ako dôvod na zamietnutie žaloby. Povinnosťou žalovaného je preto nahradiť žalobkyňu poistné plnenie, ktoré za neho vyplatila poškodenej z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a to s poukazom na § 12 ods. 1 písm. e) ZoPZP. Žalobca vyzval žalovaného na splnenie povinnosti zaplatiť sumu 6924,35 eura v lehote do 8. januára 2017, a to listom zo dňa 9. novembra 2016, ktorý si žalovaný prevzal dňa 21. decembra 2016. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil dodnes, preto sa dňom 9. januára 2017 dostal do omeškania. Žalobca si žalobou uplatnil úroky z omeškania odo dňa podania žaloby na súd, t. j. od 23. októbra 2019, preto súd prvej inštancie pri ich priznaní postupoval s poukazom na § 216 C.s.p.. Žalovaný sa dostal do omeškania márnym uplynutím lehoty na plnenie určenej žalobcom vo výzve na zaplatenie náhrady poistného plnenia, v danom prípade dňom 9. januára 2017, ku ktorému bola platná základná úroková sadzba ECB vo výške 0 %. Výška úrokov z omeškania bola o 5 percentuálnych bodov vyššia, t. j. predstavovala 5 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovaného s plnením peňažného záväzku až do zaplatenia.

1.3. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd prvej inštancie priznal plnú náhradu trov konania.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom z 30. marca 2022 sp. zn. 26Co/8/2021 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobkyňu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu

voči žalovanému na zaplatenie 6.924,35 eur a príslušenstva uplatňovaný na základe ust. § 12 ods. 1 písm. e) ZoPZP, pretože si žalovaný nesplnil svoju zákonnú povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi v zmysle ust. § 66 ods. 2 písm. a) ZoCP, keďže na vozidle poškodenej vznikla hmotná škoda „zrejme“ prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona (§ 125 ods. 1 veta prvá a druhá T.z.) pričom na výzvu žalobcu na nahradenie jej poskytnutého poistného plnenia poškodenej vo výške 6.924,35 eur túto povinnosť nesplnil.

2.2. Na odôvodnenie zmeňujúceho rozsudku uviedol, že úmyslom zákonodarcu pri zavedení rozlišovania dopravných nehôd a škodových udalostí, ako vyplýva z dôvodovej správy k ZoCP, bolo zbytočne neblokovať cestnú premávku a nevyťažovať policajné zložky pri tzv. malých dopravných nehodách. Práve z tohto dôvodu zákonom obmedzil povinnosť účastníkov nehody privolať policajnú hliadku iba vtedy, ak na niektorom zo zúčastnených vozidiel vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca 3.990 eur. V prípade škodovej udalosti musí byť poznateľné (t. j. musí ísť o poškodenia viditeľné a rozumne predpokladateľné) a objektívne zřejmé (t. j. komukoľvek, nielen účastníkom škodovej udalosti), že v danom prípade výška škody na poškodenom vozidle celkom jednoznačne a podstatne prevyšuje sumu 3.990 eur. Niet pochyb, že zákonodarca rátať s určitou mierou tolerancie určovania výšky škody účastníkmi škodovej udalosti, ktorými môžu byť aj laici nemajúci dostatočné technické znalosti o motorových vozidlách. To znamená, že primeraná miera podhodnotenia výšky vzniknutej škody je pri škodovej udalosti prípustná. Samozrejme, ak majú účastníci škodovej udalosti pochybnosti o výške vzniknutej škody pri škodovej udalosti (aj keby išlo o škodu nižšiu než jedenaplnásobok väčšej škody), majú právo (z prevenčných dôvodov) oznámiť vznik škodovej udalosti orgánu polície. Poznateľnosť poškodenia vozidla spočíva v tom, že aj bežný účastník škodovej udalosti dokáže vizuálne postrehnúť, ktoré časti vozidla sú poškodené a tiež to, ktoré časti vozidla (aj keď vizuálne neviditeľné) budú tiež s vysokou pravdepodobnosťou takisto poškodené (napr. v závislosti od intenzity čelného nárazu vozidla možno dôvodne predpokladať okrem poškodenia nárazníka, prípadne masky chladiča aj poškodenie motora). Z toho vyplýva, že aj pri viditeľných poškodeniach možno za určitých okolností rozumne predpokladať aj vznik skrytých (vizuálne nepostrehnuteľných) poškodení vozidla. Objektívna zřejmosť poškodenia vozidla spočíva v tom, že pri poškodení vozidla akýkoľvek pozorovateľ (to znamená nielen účastníci nehody) dokáže rozumne určiť na prvý pohľad výšku škody evidentne prevyšujúcu sumu 3.990 eur. Až pri splnení uvedených podmienok možno hovoriť o dopravnej nehode, a nie o škodovej udalosti. Výška škody na vozidle prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody (3.990 eur) na jednom vozidle musí byť súčasne zistiteľná a opoznatelná už okamžite po dopravnej nehode, v opačnom prípade ide o škodovú udalosť. Výšku škody (pre účely ust. § 64 ods. 1 písm. d/ ZoCP) preto nemožno stotožňovať so sumou či už následnej opravy vozidla, resp. so sumou poistného plnenia vyplateného poisťovňou poškodenému, ku ktorým dochádza až s odstupom času (dní, týždňov, mesiacov a zriedka aj rokov), uzavrel odvolací súd.

2.3. Odvolací súd skonštatoval, že pri prvotnej identifikácii výšky škody na motorovom vozidle účastníci nehody resp. škodovej udalosti spravidla vychádzajú z toho „čo to asi bude stáť, aby sa to dalo do pôvodného stavu“ a až následne možno aj z aktuálnej ceny (hodnoty) motorového vozidla (vek, značka, typ, stupeň výbavy a pod.) v súlade s § 443 O. z. s tým, že tu je potrebné uviesť „výška škody“ sa nerovná „výške poistného plnenia poskytnutého právnu predchodkyňou žalobcu poškodenej“. V danom prípade niet rozumného dôvodu nestotožniť sa s tvrdením žalovaného, podľa ktorého účastníci škodovej udalosti vychádzali z toho, že škoda na vozidle poškodenej vzhľadom na viditeľné poškodenia nepresahuje 3.990 eur.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Dovolateľ definoval tri otázky dovolacím súdom neriešené nasledovne:

- a) Či zákon stanovuje presnú hranicu výšky škody oddeľujúcu škodovú udalosť od dopravnej nehody?
- b) Či rozhodovanie súdu o prípustnosti miery podhodnotenia môže byť založené na voľnej úvahe súdu.
- c) Či výšku škody ne/možno stotožňovať s poistným plnením, ktoré je poskytnuté vždy vo výške škody.

3.2. Dôvodil, že odvolací súd založil napadnuté rozhodnutie výlučne na posúdení toho, či sa žalovanému mohla výška škody na mieste dopravnej nehody javiť vo výške zrejme prevyšujúcej zákonný limit 3.990,- EUR a dospel k záveru, škoda „vzhľadom na viditeľné poškodenia“ neprevyšovala sumu 3.990,-

EUR. Tento záver považoval za nesprávny. Škoda v tomto spore nepozostávala z viditeľných a z iných poškodení, pričom nebolo medzi stranami sporu ani sporné, že všetky poškodenia boli viditeľné. Výška škody (a tým pádom aj výška poistného plnenia) bola preukázaná v sume 6.924,35 EUR. Namietal, že vyslovený názor odvolacieho súdu by znemožnil poisťovniam uplatňovať náhradu poistného plnenia podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. e) ZoPZP. Poisťovne sa môžu pri rozhodovaní, či uplatniť právo na náhradu poistného plnenia, riadiť relevantnými predpokladmi, a to výškou škody, podielom skrytých škôd na celkovej výške škody, osobou poistníka, dôvodmi neprivolania polície. Poisťovne ale nemajú možnosť predpokladať, či uplatnia tento nárok dôvodne, ak budú rozhodnutia súdov založené len na voľnej úvahe súdu o tom, ako mohol žalovaný vnímať výšku škody na mieste dopravnej nehody (ako to je v prípade napadnutého rozsudku).

3.3. Za nesprávny považoval aj záver odvolacieho súdu, že primeraná miera podhodnotenia výšky škody účastníkmi dopravnej nehody je prípustná. Namietal, že odvolací súd sa neriadil zákonom stanovujúcim presnú hranicu výšky škody oddeľujúcu škodovú udalosť od dopravnej nehody (3.990 eur), pretože hranica výšky škody medzi škodovou udalosťou a dopravnou nehodou sa nemá posudzovať podľa právnej normy stanovujúcej túto výšku, ale má byť v každom jednotlivom prípade predmetom posúdenia zo strany súdu (ktorý posúdi, či došlo k prípustnému podhodnoteniu výšky škody účastníkmi dopravnej nehody „v primeranej miere“). Takýto prístup k posudzovaniu nárokov poisťovní je ďalším dôvodom spôsobujúcim právnú neistotu pre poisťovne.

3.4. Za nesprávny považoval aj záver odvolacieho súdu, podľa ktorého nemožno stotožňovať výšku škody so sumou poistného plnenia. Argumentoval, že poisťovne sú povinné ukončiť šetrenie poistnej udalosti zo zákona najneskôr do 3 mesiacov od ohlásenia vzniku škody poisťovní (§ 11 ods. 6 písm. a) ZoPZP). Pri určovaní výšky škody sa riadia vyhláškou č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, konkrétne jej Prílohou č. 6, bodom C (stanovenie výšky škody na cestných vozidlách). Podľa bodu 38 danej prílohy sa určuje výška škody ako skutočná škoda, ktorá vznikla na vozidle jeho poškodením, prípadne odcudzením. Nie je dôvod na to, aby vznikol rozdiel medzi výškou škody a výškou poistného plnenia, ktorým je táto škoda nahradená. Týmto dôvodom nie je ani časový odstup medzi vznikom poistnej udalosti a poskytnutím poistného plnenia (vzhľadom na zákonnú lehotu, v ktorej poisťovňa musí plniť, a vzhľadom na vyššie citované ustanovenie vyhlášky ukládajúce vychádzať z ceny v čase poškodenia).

4. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu tak, že dovolanie žiadal zamietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

6. Procesná strana vyvodzujúca prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) podať svoje vysvetlenie, ako mala byť táto otázka správne riešená. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP, ktorá musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, môže byť len otázka právna (questio iuris), nie skutková. Môže ísť o otázku hmotnoprávnu aj o otázku procesnoprávnu. Ďalšou charakteristickou črtou právnej otázky, nesprávnosť právneho posúdenia ktorej je uplatnená ako dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP je, že musí ísť o právnu otázku riešenú odvolacím súdom, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania posudzovaná, nemôže byť z hľadiska tohto ustanovenia považovaná za významnú.

6.1. Dovolací súd z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu napadnutého dovolaním zistil, že dovoláciu otázku: Či rozhodovanie súdu o prípustnosti miery podhodnotenia môže byť založené na voľnej úvahe súdu (dovolacia otázka č. 2/) odvolací súd neriešil. Pre skúmanie prípustnosti miery podhodnotenia definoval kritériá, ku ktorým má súd prihliadnuť, teda nezaložil svoje rozhodnutie na voľnej úvahe súdu. Znamená to, že v tejto časti dovolanie nie je odôvodnené prípustným dovolacím dôvodom.

7. Otázkou relevantnou v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla vytvoriť a ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Dovolateľ za takúto otázku označil otázku: Či zákon č. 8/2009 Z. z. v znení do 30.6.2022 v § 64 ods. 1 písm. d) stanovuje presnú hranicu výšky škody oddeľujúcu škodovú udalosť od dopravnej nehody? (otázka č. 1/) a otázku: Či výšku škody ne/možno stotožňovať s poisťným plnením, ktoré je poskytnuté vždy vo výške škody (otázka č. 3/).

8. Podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákon č. 8/2009 Z. z. účinného do 30. júna 2022 dopravná nehoda je udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca jedenapolnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona.

8.1. Z definície dopravnej nehody vyplýva, že hmotná škoda musí zrejme (zjavne, evidentne) prevyšovať jedenapolnásobok väčšej škody, teda už v čase bezodkladne po dopravnej nehode (keďže ohlásiť ju policajtovi je potrebné bezodkladne po dopravnej nehode, aby sa čo najlepšie zadokumentovala) musí byť zřejmé (evidentné), že škoda prevyšuje jedenapolnásobok väčšej škody podľa T. z. Je preto logické, že v čase bezprostredne po škodovej udalosti sa výška škody len odhadne (nieť totiž času na vypracovanie odborného stanoviska) a z odhadu musí vyplývať, že škoda zrejme prevyšuje jedenapolnásobok väčšej škody. Odhad výšky škody bude zo strany účastníkov škodovej udalosti laický, čo je v podmienkach, za ktorých bude škoda odhadovaná, pochopiteľné. Okrem limitovaných technických znalostí či znalostí cien náhradných dielov a servisných prác je treba prihliadať aj na možný šok a stres vyvolaný neštandardnou životnou situáciou. Prekročenie stanovenej výšky musí byť zřejmé, teda z laického pohľadu účastníkov škodovej udalosti pri bežnom ohliadnutí očividné a jasne viditeľné vzhľadom na viditeľné poškodenia vozidla, ale napr. i okolnosti, za ktorých účastníci udalosti danú situáciu na mieste samom vnímali, ako napríklad aktuálne klimatické podmienky.

8.2. K rovnakému záveru dospela aj odborná spisba, podľa ktorej „účastníkom nehody sú spravidla laici nespôsobilí posúdiť výšku škody a rovnako nemusi byť rozsah škody bezprostredne po dopravnej nehode určiteľný. Napokon, stanoviť s absolútnou presnosťou veľkosť skutočnej škody je prakticky nemožné, resp. vzhľadom na právnu úpravu stanovený postup by dospel každý znalec k inému záveru. Ustanovenie § 64 ods. 1 písm. d) ZoCP preto nemožno vykladať tak, že poisťovní by mal nárok prináležať vo všetkých prípadoch, keď škoda na niektorom zo zúčastnených vozidiel presiahne zákonom stanovenú hranicu (PETRUEÁK, M., ŠULÍKOVÁ, M. Poistné zmluvy. C. H. Beck, Praha, 2012. ISBN 978-80-7400-356-1. str. 338-339).

8.3. Dovolací súd uzatvára, že zákon č. 8/2009 Z. z. v znení do 30. júna 2022 v § 64 ods. 1 písm. d) nestanovuje presnú hranicu výšky škody oddeľujúcu škodovú udalosť od dopravnej nehody, primeraná miera podhodnotenia výšky škody účastníkmi dopravnej nehody je prípustná. Výklad prezentovaný žalobcom by bol v praktickom živote nerealizovateľný a z definície dopravnej nehody by sa muselo vypustiť slovo „zrejme“.

8.4. Tento záver je potvrdený aj legislatívnym vývojom. Zákom č. 179/2022 Z. z., ktorým sa mení zákon č. 8/2009 Z. z. sa vypustilo v § 64 ods. 1 znenie písm. d). Z dôvodovej správy k novele zákona vyplýva, že udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej dôjde len k hmotnej škode v akejkoľvek výške na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku nebude dopravnou nehodou, ale len škodovou udalosťou (za splnenia všetkých ostatných podmienok, ktoré zákon o cestnej premávke predpokladá pre vznik škodovej udalosti), čo umožní účastníkom škodovej udalosti plne využiť právo si vec vybaviť cestou náhrady škody prostredníctvom poisťovne, a to aj bez prítomnosti policajta na mieste takejto škodovej udalosti. Uvedeným sa odstráni zbytočné blokovanie a obmedzovanie plynulosti cestnej premávky až do príchodu policajta na miesto udalosti. Inak povedané, po 30. júni 2022 výška hmotnej škody pre posúdenie, či škodová udalosť je dopravnou nehodou, je nerozhodná.

9. Z hľadiska definície dopravnej nehody je z dôvodov uvedených v bode 8 právne bezvýznamné ustálenie skutočnej výšky škody po oprave vozidla. Výšku škody pre účely ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. v znení do 30. júna 2022 preto nemožno stotožňovať s poisťným plnením.

10. Dovolací súd uzatvára, že nastolené právne otázky odvolací súd vyriešil správne, dovolanie nie je dôvodné, a preto ho dovolací súd podľa ustanovenia § 448 CSP zamietol.

11. Dovolací súd rozhodol o trovách dovolacieho konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal plný úspech vo veci, dovolací súd mu tak priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.